

רבי מאיר כ"ץ ממאהליב הנ"ל [ו], חתן
ה. רבי נחום לוקווער⁶¹.

שם
ושאדית

הדפיס הש"ך את ספרו על יורה דעה, הקדים לו רבי מאיר שיר בחרוזים, ובו הביע את שמחתו וברכתו לבנו, [נדפס במהדורת וילנא, לאחר הקדמת הש"ך]. היה מתלמידי המהר"ם מלובלין, אותו מכנה בתואר "מורי ורבי", [ראה שו"ת שבסוף ספר "גבורת אנשים" לבנו הש"ך, תשובה ה', ועוד.

דבר מעניין מביא הגאון רבי אבי עזרי זעליק מרגליות, דיין ומגיד מישרים בקאליש, בהקדמת ספרו "חיבורי ליקוטים" - וינציה תע"ה, כפי ששמע זאת מידידו "הרב המופלג מוהר"ר משה כ"ץ בן הש"ך". וכך הוא מספר: חבר וידיד נפש היה לו לרבי מאיר, עמו למד ועמל בתורה בצוותא, ה"ה הגאון המפורסם בעל "מגיני שלמה". לימים, החליטו ביניהם להתייגע בלימוד הגמרא עד מקום שידם מגעת, ללא עיון ברש"י ותוספות. לאחר תקופה, הבחינו ומצאו שהגאון ה"מגיני שלמה" מכוון תמיד לפירוש רש"י, והגאון רבי מאיר לפירוש התוספות. תחילה שימש כאב"ד בק"ק אמסטיבווי שבמדינת ליטא. משם עבר לכהן כאב"ד העיר מאהילוב שעל הדניעפער^{אוצר החכמה}. [בתשובה ט' שבסוף ספר "גבורת אנשים" מיום ד' ער"ח שבט ת"י ב"ת לפ"ק, כותב: "היהודי שנשלח מכאן ק"ק מאהילאור"]. מחידושי ששרדו, קובץ של שלש עשרה תשובות בהלכה, ונדפס בסוף ספר "גבורת אנשים" להש"ך, ובהם חילופי מכתבים עם גדולי ישראל הכותבים אליו בכבוד רב ובהערצה יתירה. [קטעי תשובות רבות שלא נדפסו שם, פזורים לרוב בספרי בנו הגדול הש"ך. ראה: יו"ד סימן קפ"ז, סימן שע"ה סק"ד, ועוד רבים].

שנת פטירתו אינה ידועה לנו. בשנת ת"ו, [השנה בה נדפס לראשונה פירוש הש"ך על יו"ד], כותב הש"ך על אביו "הכ"מ", וככל הנראה נפטר אביו בתקופה זו, ראה: ש"ך יו"ד סימן ב' סקי"ח]. בדוכנא מצויה מציבה אשר רשום עליה כדלהלן: "פ"נ איש חסיד ונאמן המאיר עיני חכמים בהלכה האלוף מוה"ר מאיר בן מוהר"ם כ"ץ, שהלך לעולמו ג' ימים לחודש כסליו ת"ג". רבים טעו וחשבו שמדובר בר' מאיר דנן, אולם כבר דנו בכך חוקרי הדורות, והוכיחו שאין זו מצבתו של רבי מאיר אביו של הש"ך.

זוגתו של רבי מאיר היתה ממשפחת הגה"ק בעל ה"מגלה עמוקות", [הש"ך במגילת עיפה שלו, אמ"ד תט"ו, בסוף הקונטרס מבכה את הגדולים שנאספו אל עמם, ביניהם: "שארי הגאון הגדול ה' שלמה אב"ד דק"ק סטנאוה יניק וחכים דבריו בוקעים רקיע ותהום נוקבות בן הגאון הגדול מ' נתן שפירא איש האלוקים מפיו יהלכו ניצוצי אש שלהבת"], ובזכות קירבה משפחתית זו זכה הש"ך להתאכסן בבית ה'מגלה עמוקות' בשנים בהם למד בקראקא בישיבת בעל 'מגיני שלמה' ידיד אביו, [הג"ר שלמה אב"ד סטאנוב בן המג"ע כותב בהסכמתו על הש"ך-יו"ד: "ויהי לו כבן, גדל וירד על ברכיו"]. הש"ך כותב עליה בדין אחד בהלכות חלה: "וכן ראיתי מהגבירה הרבנית אמי תחי", [יו"ד סימן שכ"ו סק"ד].

61. "הקצין רבי נחום לוקווער" - זה שמו במגילת יוחסין קדומה בכתב יד שעדיין

מגילת
יוחסין

תפז

ט. רבי שמעון זאב מווילנא⁶².

י. בן רבי יצחק מפינסק - אב"ד דק"ק קראקא⁶³. [טז].

יא. בן רבי יוסף מלובלין⁶⁴. [יב].

רבי יוסף מלובלין הנ"ל [יא], מצאצאי⁶⁵

יב. רבי ישראל איסר'ל - בעל ה"תרומת הדשן"⁶⁶.

שם
ושארית

12/08/2018 10:00

מגילת
יוחסין

תפח

לא נתפרסם, [יתכן שעל שמו נקרא בן בתו: הגאון רבי נחום יונה כ"ץ אחי הש"ך]. אין לנו מידע אודותיו, מלבד מה שהוא היה ממשפחה מיוחסת, ממשפחת הגה"ק רבי נתן שפירא מקראקא בעל ה"מגלה עמוקות" זי"ע. בזכות קירבה משפחתית זו, זכה הש"ך להתאכסן בביתו, בשנים בהם למד בקראקא. [ב"מגילת עיפה" - אמסטרדאם תט"ו, מזכיר הש"ך את "שארית הגאון הגדול ה' שלמה אב"ד דק"ק סטנאוה, יניק וחכים דבריו בוקעים רקיע ותהום נוקבות, בן הגאון הגדול מ' נתן שפירא איש האלוקים, מפיו יהלכו ניצוצי אש שלהבת"]. אין לנו מידע גם אודות שם זוגתו של רבי מאיר. בנה - הש"ך, מזכירה לגבי הלכות חלה: "וכן ראיתי מהגבירה הרבנית אמי תחיה", [יו"ד סימן שכ"ו סק"ד].

62. ה"ה "הקצין ר' שמעון וואלף" מפרנסי ומנהיגי ווילנא. ושם זוגתו, מרת בילא ע"ה, שהיתה בתו של הגאון רבי הירש דאהלינער. הקצין הג"ר שמעון בנימין וואלף [בנטעי נאמנה אות מ', כותב שמו שמעון וואלף. ובספר לקורות היהודים בפולין, כותב ששמו בנימין וואלף, ראה גם מה שכתב בענין זה אדמו"ר מהרש"י ענגלארד מראדז'ין שליט"א ב"מגילת יוחסין-ריש" שהדפיס בקובץ "ישורון" הערה 73].

63. נקרא בשם: "ר' יצחק ר' בונם"ס" [בונם'ש], על שם חותנו רבי שמחה בונם מייזליש, ראה להלן. זכה לתורה וגדולה במקום אחד. וראה עוד מה שנכתב אודותיו בהקדמה לש"ך על יורה דעה ש"הגאון החסיד המפורסם מו"ה אברהם מייזליש ז"ל עשה חיבור על ארבעה טורים, והרביץ תורה ברכים, והספיק מכיסו רבים בתורה כל ימיו, וציווה להדפיסם, וציווה שיתבררו ויתלבנו הדברים ע"י חתן בנו, המופלג בתורה וגדולה במקום אחד החכם הגדול מו"ה יצחק, חתן המנוח הראש מ' בונם בהגאון מה"ר אברהם מייזליש הנ"ל. נפטר בין השנים ת"ו-ת"ד. זוגתו, מרת לאה ע"ה, בת רבי שמחה בונם מייזליש, הנזכר בהמשך. מילדיהם, הגאון בעל המהדורא בתרא, חתן המהרש"א.

64. "מעלות היוחסין" לרבי אפרים זלמן מרגליות, עמוד נו, מתוך כתב היחוס של אביו הג"ר מאניש מרגליות.

65. ראה מה שכתב בענין זה אדמו"ר מראדז'ין שליט"א ב"מגילת יוחסין" שהדפיס בקובץ "ישורון".

66. נולד בשנת ק"נ. בעודו נער מת עליו אביו, ועברה אמו לגור בווען, מקום מגוריה של אחיה הג"ר אהרן בלומליין הי"ד. נתחנך בבית דודו ולמד תורה מפיו, כן היה תלמיד הג"ר שלום מווען, והג"ר עוזר משלזיה. ביום ט' ניסן קפ"א בגזירות וויען נהרגו דוד ר"א ואמו על קידוש השם, אז נדד לאיטליה, שם שהה

יג. בן רבי פתחיה ממארבורג.

יד. בן רבי חיים הענשיל מהיינבורג הסמוך לפרעשבורג.

טו. בן רבי ישראל מקרעמז - בעל "הגהות אשר"י" על הרא"ש.

רבי יצחק מפינסק^{הנ"ל} [י], חתן

טז. רבי שמחה בונם מייזליש⁶⁷. [יט].

יז. בן רבי אברהם מייזליש⁶⁸.

יח. בן רבי יוסף.

רבי שמחה בונם מייזליש הנ"ל [טז], חתן

יט. רבי משה איסרליס - אב"ד ור"מ דק"ק קראקא - הרמ"א. [הנ"ל - בפרק ד'].

שנים אחדות. בשנת קפ"ז קבע מושבו בעיר מרפורק במחוז שטיירמארק, שם נתקבל כרב. בשנת ר"ה שב לווינץ נוישטאט שם נתמנה כאבד"ק בעיר והגליל, ובה ניהל ישיבה גדולה, אליה נהרו תלמידים רבים ללמוד תורה מפיו. בווינץ ישב עד יום פטירתו, ובזכותו הפכה העיר למקום תורה. "היה גדול ומופלא בימיו ואין לסור מדבריו ימין ושמאל". "ומי לנו גדול בדורות הראשונים שלפנינו כמהרא"י ז"ל בעל תרומת הדשן - . ומעיד אני עלי שמים וארץ, כי דברי בעל תרומת הדשן היו נחשבים בעיני מורי הגדול כמהר"ר יוסף טאייטציק זצ"ל כדברי הרא"ש ז"ל". מתלמידיו: ר' משה - מהר"ם מינץ, מהר"י ברונא מרעגנשבורג, הג"ר יונה מרעגנשבורג בעל איסור והיתר הארוך, הג"ר דניאל, הג"ר יוסף יוזל מחבר לקט יושר, הג"ר אברהם קאצינעלנבויגן מאובן. חיבורו העיקרי הוא תרומת הדשן ע"ש שנ"ד סימנים שבו, ובו כונסו שאלות ותשובות. כמו כן חיבר פסקים וכתבים. ביאורי מהרא"י על פירוש רש"י עה"ת.

67. מרבני קראקא. נפטר ביום ט' באדר שנת שפ"ד. זוגתו, מרת דרעזיל ע"ה, ממשפחת איסרליש, אשר יחוס אביה ראה בהמשך. נפטרה בת ארבעים שנה, ביום ראשון של ראש חודש טבת שנת שס"ב, [נוסח מצבתה, ב"לוחות זכרון" - עמוד ג"ז].

68. ראש משפחת מייזליש. יש אומרים שהיה חתנו של רבי יהודה לייב מייזליש, בן רבי אברהם מייזליש מפראג, בן רבי יצחק אייזיק מפראג, שהוא היה דור עשירי למר עוקבא, אבל אין הדברים ברורים.

בהקדמה לספרו של הש"ך על יורה דעה, מביא ש"הגאון החסיד המפורסם מו"ה אברהם מייזליש ז"ל עשה חיבור על ארבעה טורים, והרביץ תורה ברבים, והספיק מכיסו רבים בתורה כל ימיו, וציווה להדפיסם, וציווה שיתבררו ויתלבנו הדברים ע"י חתן בנו, המופלג בתורה וגדולה במקום אחד, החכם הגדול מו"ה יצחק, חתן המנוח הראש מ' בונם בהגאון מה"ר אברהם מייזליש הנ"ל".

בספר "מעלות היוחסין" כותב עליו הגאון בעל ה"מטה אפרים", שציווה שילמדו ארבעים לומדים שנה תמימה אחר פטירתו, גם ציווה שמי שלא יגעו במצבתו בטומאה. נפטר ביום ז' במרחשון שנת ש"ס.

מגילת
יוחסין

תפט

רבי יצחק כ"ץ מסטאבניץ הנ"ל [ג], חתן⁶⁹
כ. **רבי משה סג"ל** - אב"ד דק"ק זבאריז.
כא. **בן רבי אשר לעמל הלוי מק"ק ווינה**.

רבי בעריש כ"ץ מפינטשוב הנ"ל [ב], חתן
כב. **רבי אברהם אבלי מפינטשוב**. [כד].
כג. **בן רבי בירך**.

72/08/2018mag

רבי אברהם אבלי מפינטשוב, הנ"ל [כב], חתן
כד. **רבי יחזקאל הלוי** - אב"ד דק"ק קארטשין⁷⁰. [לה].
כה. **בן רבי מאיר הלוי** - אב"ד דק"ק זאמושטש⁷¹. [לד].
כו. **בן רבי משה הלוי** - רב בק"ק מינסק⁷². [ל].
כז. **בן רבי יהודה הלוי סג"ל**. [כח].

69. בהקדמת הגאון רבי יצחק כ"ץ אבדק"ק אפטא הנ"ל שכתב לספר גבורת אנשים לזקינו הש"ך ז"ל, חותם: יצחק בהרב הגדול כמוהר"ר משה כ"ץ ז"ל, בן הגאון הגדול כמוהר"ר שבתאי בעל שפתי כהן, וחתן הרב המובהק כמוהר"ר משה סג"ל ז"ל, בן הקצין כמוהר"ר לעמיל אטינגער מווינא ז"ל.

70. הגאון הגדול המפורסם בדורו רבי יחזקאל הלוי זצללה"ה אבדק"ק קארטשין. בשנת תל"ו לפ"ק נתקבל לדומ"ץ דק"ק פוזנא, ובשנת תנ"א לאבדק"ק זלאטאווי, ומשם נתקבל בשנת תנ"ג לפ"ק לאבדק"ק קארטשין, נפטר ט"ו טבת שנת תנ"ט. בנו ה' הגאון הג' רבי משה יצחק הלר זצ"ל אבדק"ק זלאטאווי. ובנו השני היה הגאון הג' רבי יעקב הלוי זצ"ל דיין ומורה צדק בק"ק לובזעניץ יצ"ו מח"ס שם יעקב, הכולל דרושים על דרך הקבלה (שנדפס בפראנקפורט דמיין שנת תע"ו). הוא היה גיסו של הגאון הג' רבי מרדכי זצ"ל האבדק"ק זאלקווא יצ"ו.

מגילת
יוחסין

אחד מבניו היה הגאון המפורסם רבי משה יצחק הלוי זצ"ל אבדק"ק זלאטאווי. מגדולי גאוני דורו בנגלה ובנסתר, היה אב"ד דק"ק זלאטאווי, ונפטר בזקנה מופלגת בשנת תקנ"ז לפ"ק, צוואתו נדפסה ב"יתרון דעת" אשר בס' דעת קדושים. ובס' לוחות העדות להגאון הרבי ר' יונתן אייבשיץ זצ"ל נדפסה תשובתו אודות הקמיעות אשר שלח אליו הרבי ר' יונתן זצ"ל כדי לחוות דעתו עליהם וכתב שם הרבי ר' יונתן בזה"ל: אח"ז שמעתי, כי הרב הגדול מופלג בחכמה ובמדע זקן ונשוא פנים ומקובל אלקי נכד הגאון הגדול המקובל מ' יצחק מפוזנא, רבו של המג"א, ולו יד ושם טוב וכו', וכתבי זקנו המקובל היה בידו, וספרים רבים, ולזאת מהרתי לשלוח לו וכו', עכ"ל.

71. נפטר בשנת תנ"א לפ"ק.

72. שימש ברבנות דק"ק מינסק בראשית שנות הת' והי' נודע שמו לשם ולתהלה.

תצ